

Milers de signatures a favor del Manifest del Pacte Nacional pel Referèndum

written by Redacció Unilateral | 23 de febrer de 2017

El [manifest](#) del **Pacte Nacional pel Referèndum** (PNR) elaborat pel seu *comitè executiu* que encapçala **Joan Ignasi Elena**, ha tingut una espectacular rebuda a la xarxa, amb milers de signants que han decidit donar-li suport, de forma quasi immediata. El manifest admet dues classes de signants: *institucions i entitats*, per una banda, i *persones electes (sic) i particulars*.

Una altra dada interessant és que s'ha traduït a un total de setze llengües diferents: aranès, anglès, francès, italià, amaziga, amaziga llatina, alemany, euskara, xinès, àrab i castellà.

En la pàgina web, els redactors criden els signants a difondre'l i a «aconseguir el màxim possible d'adhesions individuals i col·lectives».

El seu contingut

El Manifest, està dividit en dues parts. La primera és limitada a contextualitzar el seu sorgiment, i la segona és més propositiva.

Els redactors afirmen que «*la consciència nacional i la voluntat d'autogovern*» del poble de Catalunya té arrels històriques i profundes i tot seguit afegeixen que l'estat espanyol, en la qual Catalunya està «*integrada*» és «*plurinacional*», malgrat que les seves estructures polítiques no se'n reconegui.

A continuació reconeix que «*una gran majoria de la població*»

de Catalunya té el «desig» de «*decidir el seu futur polític*», i fer-ho mitjançant «*un referèndum*». Posen de manifest que aquesta demanda és «*majoritària i transversal*» i que és congruent amb les multitudinàries manifestacions que han tingut lloc de forma «*cívica, pacífica i democràtica*».

En el darrer apartat d'aquesta primera part, els redactors afirmen que, segons el parer de molts constitucionalistes, l'actual marc jurídic espanyol «*permet la realització d'un referèndum a Catalunya acordat amb l'Estat*». Tanmateix culpabilitzen els «*Governos d'Espanya*» de manca de «*voluntat política*» per fer-ho possible. També recorden que el dret ha de ser un instrument per trobar «*solucions democràtiques als problemes polítics*» i no per crear-ne i agreujar-ne els existents. En definitiva, els signants entenen «*el referèndum com una eina privilegiada d'aprofundiment democràtic*» que permet «*el debat polític plural, la recerca de consensos i l'adopció final d'acords eficaços*».

A partir d'aquí, s'inicia la segona part, molt més taxativa on també fan un seguit de demandes. El seu primer paràgraf és clau, ja que diu «*Instem els Governos de Catalunya i de l'Estat espanyol a superar les dificultats polítiques i els apriorismes, i a assolir finalment l'acord que estableixi les condicions i garanties justes i necessàries per a la celebració d'un Referèndum reconegut per la comunitat internacional, el resultat del qual haurà de ser políticament vinculant i efectiu*». S'opta doncs, per una posició equidistant entre els dos governos.

Tampoc es concreta una calendarització per a la consecució d'aquest acord, un fet que és cabdal, atès que és públic i notori que ja existeix una limitació temporal explícita, la de la segona quinzena de setembre, per a la celebració del referèndum. En aquest sentit, no seria descartable que algú considerés aquesta limitació com un «*apriorisme*» i en demanés la seva desaparició, fet que, a ningú no se li escapa podria ocasionar un greu conflicte, ja que no seria acceptat per una

part important de la societat. Cal recordar, en aquest sentit, que ja en el seu moment, algunes veus es van mostrar favorables a negociar el temps que fos necessari fins assolir l'acord.

A continuació, els signants, reconeixen «*el Parlament de Catalunya com la institució democràtica on es manifesta la voluntat popular del país*», i donen suport a «*aquelles iniciatives i acords que hi sorgeixin per a l'articulació d'aquest Referèndum*».

En el següent apartat manifesten la convicció que el referèndum és una eina inclusiva que permetrà la lliure expressió dels «*diversos posicionaments*» que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya han expressat respecte la relació política de Catalunya amb l'Estat espanyol. Aquí es podria obrir la possibilitat a que el referèndum no contemplés una pregunta binària, sinó que inclogués més opcions, per exemple, el federalisme, fet que ben segur aixecaria moltes crítiques. És públic i notori que en aquestes circumstàncies, l'opció que no és cap de les que són percebudes com «extremes» (independència vs statu quo), sempre es beneficia de la imatge de «moderació» que, de ben segur, els seus partidaris vendrien, i que, de ben segur, aquesta opció seria la federal, que d'aquesta forma es colaria per la porta del darrere en l'escenari polític.

Els dos darrers apartats fan referència a la importància de decidir mitjançant el vot, i a la necessitat que el debat sigui «*escrupulosament democràtic, plural i en igualtat de condicions entre les legítimes opcions que avui es manifesten a Catalunya*». En aquest cas, però, hi ha el risc que s'intenti sobrerrepresentar opinions que s'han demostrat clarament minoritàries de forma recurrent, fet que també vulneraria el principi d'igualtat, per raons òbvies.

Quant a la «legitimitat» de les diferents opcions, aquesta ho serà si en cap cas violen els drets i llibertats de la resta

d'opcions, per exemple, no seguint la legislació referendària. I en aquest sentit, és impossible no recordar la completa i total vulneració de la legislació referendària quebequesa del 1995, per part dels partidaris del No a la Independència, que, no es pot tenir cap dubte, inspiraria els unionistes espanyols.

Cap referència a l'unilateralitat

El Manifest no només no inclou la paraula «independència», sinó que tampoc no hi ha cap referència a la possibilitat d'un referèndum unilateral. De fet, el manifest no preveu què fer si l'opció que propugna finalment fracassa.

Composició del Comitè Executiu del PNR

L'actual comitè executiu del PNR, està compost pel portaveu, Joan Ignasi Elena, ja esmentat, i per **Maite Arqué, Jaume Bosch, Francesc de Dalmaes, Carme Laura Gil, Itziar Gonzalez, Francesc Pané, i Carme Porta.**

A hores d'ara no s'ha produït el nomenament d'un mínim de dues persones més que alguns fonts no descartaven fa unes setmanes.

Entitats responsables del web

És interessant constatar que els redactors del Manifest han, diguem-ne derivat «*el desenvolupament de les diverses activitats, el suport tècnic i logístic*» a tres entitats integrants del PNR. Aquestes tres entitats són **Òmnium** (Cultural?), **CIEMEN** i **Lafede.cat-Federació d'Organitzacions per a la Justícia Global.**

Les dues primeres tenen una acreditada activitat a favor del dret a decidir dels catalans i les catalanes. Pel que fa a la tercera, no ha tingut, com a tal, una vinculació directa amb el procés -la qual cosa no vol dir que sí que l'hagin tinguda algunes de les seves 114 ONG que la componen.